

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. EVFOLYAM, 258. SZAM

ÁRA 50 FILLÉR

KEDD, 1953 NOVEMBER 3.

A mai számból

Záróközlemény a washingtoni japán-amerikai tárgyalásokról (2. oldal)
A megye hétfőig a búzavetés 92 százalékát végezte el (3. oldal)
Megyei képzőművészeti kiállítás nyílt a Déri Múzeumban (3. oldal)
A tiszalóki duzzasztó építkezése a befejezéshez közeledik (3. oldal)
A debreceni gépállomás dolgozói megfogadták a szovjet küldöttek tanácsait (3. oldal)

A szovjet dolgozók készülnek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom megünneplésére

A szovjet emberek új munkasikerekkel várják a közelgő ünnepeket, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 36. évfordulóját. A Szovjetunió Kommunista Pártja központi bizottságának októberi felhívására a dolgozók a termelés emelésével válszólnak.

Az ivanovoi terület textilniskásai határidő előtt teljesítették októberi tervüket és terven felül sok tízmillió méter anyagot gyártottak. Ukrajna gyapjúipari vállalatai sokszázézer méter gyapjúszövetet készítettek terven felül. A moszkvai „Kavkaz” cipőgyár terven felül 90.000 pár cipőt készített. A „Burevestnyik” fővárosi cipőgyár november 7. tiszteletére ugyancsak sok ezer pár cipőt adott terven felül az országnak.

A barnauli tröszt (Szibéria) dolgozói terven felül 11.999 pud vaját készítették. A leningrádi, rigai, harkovi, kishnyevi és más városok könnyűipari vállalatai terven felül nagymennyiségű terméket állítanak elő.

A november 7. tiszteletére indított szocialista munkaverseny az ipar valamennyi ágában nagy arányokban bontakozott ki. A moszkvai „Krasnij Proletarij” üzem gépgyártói határidő előtt fejezték be tizhónapos tervüket. A gorikiji marógép-üzemben már körülbelül 2.000 munkás befejezte évi tervét.

Az ország terven felül nagymennyiségű fémét, szenet, olajat kap. A kuznyeczi kohászati kombinát kemenceműhelyének dolgozói még október 25-én befejezték tizhónapos nyersvastermelési tervüket. A kuznyeczi kohászati kombinát acéltermelése a múlt év hasonló időszakához viszonyítva 6,4 százalékkal emelkedett.

A „Csisztyakovantracit” és „Zuevantracit” — a két hatalmas donyecmedencei szénipari tröszt — dolgozói vállalták, hogy az ünnep tiszteletére terven felül 15 szerelvény fűtőanyagot termelnek. Vállalásukat túlteljesítették: október 29-ig 18 szerelvény antracitot termeltek terven felül.

A Tuniszi Kommunista Párt nyilatkozata

A „U Humanité” közli a tuniszi Kommunista Pártnak az az-az kapcsolatos nyilatkozatát, hogy a tuniszi francia főhelytartó határozatát hozott a cenzúra eltörléséről, a nemzeti felszabadulásért harcolók egy száműzött csoportjának szabadonbocsátásáról és arról hogy egyes, korábban katonai hatóságokat illető felhatalmazásokat polgári szervekre ruházták át.

„A tuniszi nép — hangzik a nyilatkozatban — ezeket az intézkedéseket elszánt és kitartó harcának eredményeként fogadja. A Tuniszi Kommunista Párt azt tartja, hogy ezek az intézkedések az első lépést kell jelentés az összes közlérsági és egyéni szabadságjogok visszaállítására, az azt tartja, hogy ezek az intézkedések a tuniszi probléma igazi megoldásának előzetes feltételét kell, hogy jelentessék.”

Az Albán Népköztársaság új magyarországi követe átadta megbízólevelét

Nagy Dániel, a Népköztársaság Elnöki tanácsának elnökhelyettese november 2-án fogadta Piro Kocij rendkívüli követ és meghatalmazott minisztert, az Albán Népköztársaság új magyarországi követét, aki átadta megbízólevelét.

A megbízólevelét átadásakor Nagy Dániel és Piro Koci követ beszédét mondott.

A megbízólevelét átadásánál jelen volt Berej Andor, a külügyminiszter első helyettese, Darabos Iván, az elnök tanács titkára és Marjai József, a külügyminisztérium protokollosztályának vezetője.

Az üzletek november 5—8 közötti zárójaja

Figyelembevéve, hogy november 6. rendes munkanap, a bel-és külkereskedelmi miniszter a november 7-i és 8-i kettős ünnepre való tekintettel az üzletek zárójaját november 5—8-a közötti napokra a következőképpen szabályozta:

Budapestben november 5-én (csütörtökön) az üzletek — a hűsoltok kivételével — a szokásos időben zárnak, a hűsoltok egy órával tovább tartanak nyitva.

November 6-án (pénteken) minden élelmiszer és tejüzlet, a késő estig nyitvatartók kivételével, este hét óráig tart nyitva. Az este hét óra után záró boltok zárójaja változatlan marad.

November 7-én (szombaton) minden üzlet zárva tart, kivéve az éjjel-nappal nyitva lévő élelmiszerárúházak, valamint a vasárnap rendszeresen nyitvatartó

len volt Berej Andor, a külügyminiszter első helyettese, Darabos Iván, az elnök tanács titkára és Marjai József, a külügyminisztérium protokollosztályának vezetője.

A megbízólevelét átadása után a követ a kíséretében megjelent Koli Shuke követéségi másodtitkár és Anastas Gadeshi kereskedelmi tanácsost bemutatta Nagy Dánielnek az Elnöki Tanács elnökhelyettesének.

dohányárudák, édességboltok és virágboltok, amelyek vasárnapi nyitvatartási idő szerint árusítanak.

November 8-án (vasárnap) az összes tej- és árusító üzlet reggel hét órától délelőtt 10 óráig, a többi — az egyéb vasárnapokon is nyitva tartó — üzletek pedig rendes vasárnapi nyitvatartás szerint dolgoznak.

Az egyéb üzletek (az iparcikk üzletek is) nyitvatartása változatlan marad.

A csarnokok és piacok nyitvatartása a fentieknek megfelelően alakul.

Vidéken: az üzletek nyitvatartását a megyei tanács vb. kereskedelmi osztálya a fentiek figyelembevételével állapítja meg. Mindenütt, csütörtök reggelől köteles kifüggeszteni a kettős ünnep nyitvatartási idejét.

A forradalmi műszak első napja Debrecen üzemeiben

Lelkes hangulatban, új termelési győzelmekkel indult el a „forradalmi műszak” Debrecen üzemeiben. Sok helyütt feldisznított kapuk, harcos jelmondatok

várták a dolgozókat, míg másutt mint a Textilgyárban és a Ruhagyárban műszakkezdéskor rövid ünnepségeket rendeztek. Már az első nap eredményei is

bizonyítják, hogy a megyszerelte nagy visszhangot keltett kezdeményezés komoly hozzájárulás lesz az évi terv teljesítéséhez, november 7 méltó megünnepléséhez.

A textilgyáriak példamutatása

Még a szokottnál is gyorsabban forognak most az orsók, az elszakadt szálatok összekötő fürge kezek: forradalmi műszak van a Textilgyárban. A reggeli röpgyűlések után a dolgozók azonnal a szikárd elhatározással álltak gépjük mellé, hogy győzelemre segítsék az üzem vállalatát és 97,5 százalékban elsőosztályú árut gyártanak, maradéktalanul teljesítik az exporttervet. Ezért folyik a küzdelem, a harc minden üzemszobában s ahog mulik el néhány óra, alig jön el a déli: az első sikerek máris felkerül-

nek a versenytáblára. Vörös Józsefné 8 gépes szövönő kétszemes sztahanivosta az első műszakban 198 százalékot, Csernus Gergelyné 123 százalékot teljesített. Az ifik közül Rébék Judit is kitűnt magáért, 126 százalék a hétfőn délelőtti átlaga.

Közben, míg a verseny értékelése folyik, Tóth Lászlóné elvtársón az üzemi bizottság legfrissebb tervét sorolja. Eszerint az elenjáró dolgozókat minden nap virággal, cukorkával és egyéb kedves meglepetéssel

ajándékozzák meg, a már szokásos hangos híradón, versenytáblán való népszerűsítés mellett. A kultúrsopont is segít ebben a munkában, rövid kultúr-műsorral közönsé a legjobb üzemszerveket.

Búcsúzásnál azzal az igérettel vátnak el: holnap, holnapután még a hétfőnél is szebb, kiemelkedőbb sikereket születtek a versenyben. Csak győzzük az újságban leírni!

Itt üzenjük: várjuk az eredményeket!

Huszonhét szövetruha terven felül

A Ruhagyár üzemszerveiben, munkatermeiben is új lendületet vett a forradalmi műszak indulásával a szocialista munkaverseny. A hétfői műszak első órájában a legjobb eredményt a Vörös Lohogó munkaterem négyes szalagja érte el (műveze-

tője Ceglédi Jánosné) 167,5 százalékos eredménnyel. A szalag dolgozóit már délelőtt 27 szövetruhát készítettek el terven felül többszáz forint értékben. A második helyet délig az ötös szalag szerezte meg 118 százalékos teljesítménnyel.

A Vörös Csillag munkateremben ugyancsak délig: a hármas szalag bizonyult legjobbnak. A szalag művezetője, Takács József elvtárs már előre biztosította a szükséges anyagot, így a részleg a forradalmi műszak első óráiban 6,7 százalékos túlteljesítést ért el.

A minőség megjavításáért küzdenek a Táncsics Cipőgyár dolgozói

Az utóbbi hetekben újra sok jocos kifogás hangzott el a Táncsics Cipőgyárban a minőséggel szemben. Csökkent az elsőosztályú árúk aránya, különösen amióta új modellek gyártására tért át az üzem. A forradalmi műszak tiszteletére tett vállalás sokban éppen ezért különösen a fűráhúzóknál, rámozóknaál mint legfontosabb célkitűzés szerepel, hogy az eddigi 80—85 százalékos helyett november 7-ig már 97 százalékban elsőosztályú árut termeljenek.

A hétfői nap már ennek a vállalásnak jegyében zajlott le. Dóka István, Bán Sándor sztahanovisták példamutatására Kiss

Sándor brigádja máris jelentősen csökkentette a fűráhúzásnál előforduló hibákat a múlt héten képest. A szabászat 35 pár cipőre való felsőbb megtekartásáért indított harcot, amit a minőség helyes feltekartásával minden kvadrát bőr kihasználásával érték el.

Az üzem dolgozói lendületesen versenyeznek, azonban a szakszervezeti munka még most sem tart lépést a követelményekkel. Danka Antal elvtárs ÜB elnök még azt sem tudja, hogy van-e versenyfelelős a tizenegytagú vezetőségben vagy nincs. Ugy említszik, hogy választottak ilyen,

de hogy kire ruházták ezt a megbízást, az még előtte sem ismeretes.

Igy a versenyszervező munka, különösen az értékelés dőcög, nem alkalmaznak új módszereket, új ötleteket. A forradalmi műszak idejére sem készített az ÜB dervet így még most sem döntöttek el, hogy milyen időben kívánják népszerűsíteni az eredményeket.

A felsorolt fogyatékoságokon sürgősen változtatni kell. Erre a Táncsics Cipőgyár üzemi bizottságának, ha mozgósítja a szakszervezeti bizalmiakat, meg is van minden lehetősége.

Újabb üzemek jelentették be: forradalmi műszakkal ünneplik meg november 7-ét

Egyre tölesebb tömegmozgalomként bontakozik ki a forradalmi műszak megynkben. A már versenyzők mellett most újabb üzemek jelentették be csatlakozásukat. A Bútorgyár dolgozói vállalták, hogy november havi tervüket 101 százalékra teljesítik, november 7-ig 100 ex-

portszéket gyártanak terven felül. A Ruhagyár Kossuth részlegének dolgozói a ruhagyári szalagokat szőlították párosversenyre. A 18-as szalag a ruhagyári hármas szalaggal versenyben a hibátlan minőségért, a naponkénti program maradéktalan teljesítéséért.

A debreceni Építőgépkarban-tartó Vállalat fogadalmában az szerezpel, hogy évi tervüket december 15-re befejezik, míg a debreceni Játék és Dizműkészítő KTSZ dolgozói több játék és ajándék tárgy készítésével járulnak hozzá november 7 sikeréhez.

A debreceni gépállomáson november 1—7-ig forradalmi műszakot tartanak

A debreceni gépállomás dolgozói elhatározták, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 36. évfordulójának tiszteletére november 1-től 7-ig éppennyig, mint az ipar dolgozói forradalmi műszakot tartanak. Ennek tiszteletére szép felajánlások is születtek.

Papp Péter traktorvezető vállalta, hogy november 1-től 7-ig 50 normálhold vetőszántást végez el a szepesi Új Élet tsz földjén. Az első nap igen nagy lelkesedéssel fogott munkához, minden perccet kihasznál és ennek tudható be, hogy 1-én 7 normálhold vetőszántást végzett el.

Kovács József 40 normálhold vetőszántásra, Kovács Béla brigádvezető pedig 4 erőgépjével 340 hold vetőszántásra tett vállalást és ugyanakkor kihívta Kovács Mihály brigádvezetőt versenyre.

Szép felajánlást tett Szilágyi Mihály brigádja is: 5 erőgéppel 300 normálhold vetőszántást végez el a forradalmi műszak alatt. Kiss Ferenc brigádvezető pedig arra tett vállalást brigádja nevében, hogy az Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére 300 normálhold vetőszántást végez el. A dolgozók vállalásainak sikeres teljesítéséhez a gépállomás vezetősége is hozzájárul. A műszaki rész gondoskodik arról, hogy a gépkészés a legminimálisabbra csökkentsék és a hiányzó alkatrészeket percekkel belül felszerelik. Az üzemi bizottság naponként értékeli a versenyt.

PAPP IMRE ÜB. elnök.

Záróközlemény a washingtoni japán-amerikai tárgyalásokról

Washingtonban véget értek az immár négyhete tartó tárgyalások Hajato Ikoda, a japán miniszterelnök személyes képviselője és Robertson amerikai külügyminisztériumi államtitkár távolléti szakértő között.

A tárgyalások befejezésekor kiadott közleményből látható: Az Egyesült Államok arra kényszerítette a japán megbízottat, hogy gyakorlatilag az összes amerikai követeléseket elfogadja.

A közlemény hangoztatja, hogy a tárgyalások „megegyezéshez vezettek a japán önvédelmi erők növelésének szükségességét illetően”. Így nevezik ugyanis a most újjáalakuló japán hadsereget.

A közlemény arra is rámutat, hogy japán „segély” formájában 50 millió dollárt kap a „kölesönös biztonsági alap”-ból s ezt az összeget főként fegyverkezésre fordítja.

Az amerikai-japán reakció, figyelembe véve a japán néptömegek körében az amerikai megszállás miatt tapasztalható elégedetlenséget, demagóg trükközés folyamadott,

amelynek célja a közvélemény félrevezetése és ezen keresztül az újrafelfegyverzési program végrehajtásának megkönnyítése a japán kormány számára. A közlemény ugyanis utal rá, hogy az Egyesült Államok megígérte „az amerikai fegyveres erők kivonását Japánból, abban az időpontban, amikor a japán fegyveres erők képesek lesznek megvédeni országukat”.

A közleménynek gazdasági kérdéseket érintő része lényegében Japán további leigazására irányuló amerikai programot ismerteti.

Először: Az Egyesült Államok kötelezte Japán „a kommunista Kínával folytatott kereskedelmi további szigorú ellenőrzésére”. Másodsor: Az amerikaiak felvetették azt a kérdést, hogy Ja-

pán „minél előbb” fizesse ki az Egyesült Államokkal szemben fennálló óriási adósságát, amely a háború utáni években a hirtelen „amerikai segély” következtében keletkezett és amely ma mintegy 2500 millió dollárt tesz ki. Végül, harmadszor: az Egyesült Államok kötelezte Japán „enyhítse a külföldiek tőkebefektetéseire vonatkozó japán törvényeket és rendeleteket”, vagyis ilymódon nyisson széles utat az ameri-

kai tőkének a japán gazdasági élet felé.

A washingtoni tárgyalásokat, amelyek mint erősítetjük „nem hivatalos jellegűek” voltak, újabb lépések követik. Amint a közlemény rámutat, a japán fegyveres erőkkel és az amerikai katonai segítséggel kapcsolatos „végleges megállapodás” létrehozására a legközelebbi jövőben újabb tárgyalások kezdődnek Tokióban, Japán és az Egyesült Államok képviselői között.

RÖVID KÜLPOLITIKAI HIREK

SZOFIA. A „Vecserni Novini” jelentése szerint november 9. és 16. között Bulgáriában ismét magyar filmhetet rendeznek.

ROMA. A „L'Unità” közli, hogy 1953 szeptember 30-án az Olasz Kommunista Párt tagjainak száma elérte a 2.120.208-at.

BERLIN. A Német Demokratikus Köztársaság és a Kínai Népköztársaság képviselői október 30-án Berlinben egyezményt írtak alá a két állam közötti műszaki és tudományos együttműködésről.

A polgári gépállomás teljesítette november 7-i vállalását

Lapzártakor érkezett: „November 7-re tett 120 százalékos vállalásunkat november 2-án, határidő előtt öt nappal teljesítettük. Polgári gépállomás dolgozói.”

Legfőbb érték az ember

A minisztertanácsnak az anya- és gyermekvédelem továbbfejlesztéséről szóló határozata lehetővé teszi a terhes anyák számára, hogy a terhesség alatt háromszori ingyenes orvosi vizsgálatot vegyenek igénybe. Ezeket a vizsgálatokat a terhesnő tanácsadásokon, a terhesrendeléseken végzik.

Tekintettel a dolgozó anyákra, az egészségügyi minisztérium rendelkezése értelmében a terhesrendelések idejének nagyobbik részét a délutáni órákra tették. Gondoskodás történik arról is, hogy a terhes rendelést különválasszák a nőgyógyászattól.

A falu egészségügyének alapdó javításához nagymértékben hozzájárulnak a betegségek megelőzését szolgáló szűrővizsgálatok. Kormányunk gondoskodása nyomán a falusi lakosság egészségvédelme érdekében rövidesen négy röntgen-autóbusz kezd meg működését.

A röntgenkészülékekkel, sőt tépkamrával, elektromos fűtőtestekkel, vízvezetékkel és mosdóval felszerelt autóbuszok a vidéki szűrővizsgálatokat folyamatosan lebonyolítják. Saját áramforrásuk segítségével szűrővizsgálatot végezhetnek olyan kisebb helységeken is, amelyek még nincsenek bekapcsolva az elektromos hálózatba.

Meddig várjunk még...?

Dolgozónk ügyes-bajos dolgokkal nap, mint nap felkeresik szerkesztőségünket. Bátran megírják panaszukat és kéri, hogy a „Néplap” segítsen nekik. Örömmel vesszük ezeket a leveleket, mert ezek a bizalom jelei.

Sokszor szükség van azonban a szervek segítségére, gyakran szakértelmre is. A levelek kivizsgálására ilyenkor a legilletékesebb szervet kérjük meg. A válaszoknál aztán kiderül, mivel állunk szembe. Minden vállalatról, intézményről képet kapunk ilyenkor. Megtudjuk azt, hogy mennyire becsülik a párt sajtóját és a dolgozókat.

A Megyei Tanács Gépállomás Igazgatóságához elküldött levelek közül csak négyet ragadok ki, amelyet nagyon régen elküldtünk. Az egyik levélben javaslatot tett egy dolgozó, melynek bevezetésével havonta komoly összeget lehetne megtakarítani. A dolgozót, a szerkesztőség is érdekli, hogy mi lett javaslatával? Meddig várunk még a válasza? A másik levélben jogos bírálatot tartalmaz a levélíró a balmazújvárosi gépállomás dolgozótól, a Gépállomás Igazgatósága felé. A bírálatra nem figyeltek fel. A másik két levél is hasonlóan fontos problémát vet fel, ami úgy látszik, az elvtársaknak nem fontos, de nekünk, s a dolgozóknak az.

Lassan kénytelenek leszünk azt hinni, hogy Sárrétudvariban nincs párttitkár, mert öt levelünkre nem érkezett válasz. Azonban inkább az az érzésünk, hogy a dolgozók leveleit, szerkesztőségünk leveleit lélektelenül kezelik, nem veszik semmibe.

Ezzel a magatartással a dolgozók bizalmát megrendítik szervezetünk szemben. A körösszeg-apáti tanácselnök elvtárs is benézhetne a fiókjába, hogy leve-

lünket megkeresse és válaszoljon rá. Vagy talán a mai napig sem tüntették el az utcáról a gáz és szemetet? (A levélben erről volt szó.)

A MESZÓV egészen jó módszert fedezett fel, amivel egy időre mentheti magát. Az elküldött levelet ugyan „szívesen” veszik, kivizsgálják, elintézik, de „a kivizsgálásról a kért határidőn belül egyébirányú rendkívül fontos elfoglaltságuk miatt gondoskodni nem tudnak, amiért is kéri a válaszuknak későbbi időpontra való előjegyzését”.

Ilyen levelet többször is kapunk. S ha a határidősszababbiást megadtuk, az lett belőle, mint az augusztus 1-i levélből, augusztus 17-én jött egy „meghosszabbítási kérelem”, az elintézés pedig maradt... egészen máig. Szabics elvtárs! A dolgozók panaszának orvoslását nem szabad határidőre „előjegyezni” még akkor sem, ha „egyéb” irányú az elfoglaltság. A panaszokat rövid időn belül, ha lehet — azonnal orvosolni kell.

A 31/2 E. M. Építőipari Vállalat párttitkára és igazgatója sem kezel lelkismeretesen a dolgozók leveleit. Pedig kötelességük lenne, hogy elintézzék a dolgozók panaszait és választ adjanak leveleikre. A városi tanács egy-két osztálya sem marad ki a hanyagok közül. Az építésügyi, kereskedelmi, begyűjtési osztályon is akad ilyen elkésett levél.

A dolgozók érdekében, a becsületes, lelkiismeretes, jó munkát érkezőben arra kérünk minden szert, hogy halogatás nélkül vizsgálják ki a dolgozók leveleit, s közöljék velünk a vizsgálat eredményét. Ez egyben kötelességük is. Bűnt, hibát követ el, aki nem végzi el azt, amit rábízta, felelősség terheli, ha hanyagul, lelkiismeretlenül bánik a dolgozók ügyével.

P. J.

A CSIKÓ

Akárki akármit mondott

Trigységből Veres Jánosról, az azonban bizonyos, hogy nagyon szerette az állatot és ezek között is legelső sorban a lovat. Még nem hasadt az ég alja, amikor már kiné volt az istállóban, etette, itatta a jószágokat, vakargatta kedves kanecáját, mindig csusztatott szája egy-két kockacukrot, amit a konyhábról úgy titokban szerzett. Nem egyszer halotta a felesége, aminél így beszélt a Manichoz az istállóban. Ne félj semmitől kis Madám, megfizettél, megellettél, megtitkoltál, aztán lassan majd csak eldöcögünk. Ne félj, nem adlak én el soha. Megné a fiad, aztán ketten jártok a rúd elé fogva. De vajon mi lesz veletek, ha odaviszlek? Sokan lesztek egy helyt, nem én gondolok és ki tudja, hogy bannak vedel. No de ez a jövő titka.

Dolgozót egész nyáron inaszakadtig, Mancit azonban, ahogy csak lehetett, kimélté. Hajnalában mindig ott járt el a szövetkezet földje mellett és ilyenkor sokszor motoszkált a fejében: mit csináljon, belépjen-e ősszel vagy se. Hiszen, ha mindenki becsületesen dolgozna, nem is lenne az rossz... Péntek Gábor is látta hetekig összevissza csavargott, feléje sem ment a munkának. Na igaz, ki is lódtották a szekere rúdját, úgy istenigazából. Itt azonban megint félbeszakadtak a gondolatok. Majd lesz valahogy — hagyta abba mindig.

Kora ősszel, úgy szeptember végfelé, aztán már sehogyse tudta elnyomni a gondolatot. Dolgozom, mint egy állat — mondotta az asszony. — Türom ezt a kis földet, aztán mi az eredménye? Jóformán sem-

mi. En hazahoztam 15 mázsa búzát, Balázs sógor meg huszonötöt. A Mani is megdöglött és nem maradt más, mint a csikója.

— Aztán mit akarsz csinálni hétköz? — kérdezte az asszony csak úgy félvállról, habár nagyon jól tudta ő is, mi motoszkál a férje fejében.

— Mit? Hát belépek Balázs sógorék közé, aztán majd lesz valahogy, mi is megéltünk úgy, mint mások.

— Jó, csak aztán ne hogy megbánd.

Pár hét múlva aztán már mind a ketten ott dolgoztak a szövetkezetben. Dolgoztak egész nyáron, éppen úgy, mint a sajátjukén, csakhat nem 7 holdon, hanem 1200-on. A kis sárga pejszikóra azonban mindig jutott idő. Reggel is, meg este is, Veres Jánost ott lehetett találni az istállóban.

Tiszta volt a kis ugri Csida, azért ő mégis mindig valami melegség felét érezte a szövetkezetben, ha végig simíthatott a kefével a csikó fényes szőrére, vagy titokban néhány marék zabot, szem kockacukrot dughatott a szája. Soha nem hallották hangoskodni, szorgalmasan dolgozott, egyszer azonban mégis kitért belőle a vihar.

Nagy István kocsis, aki amúgy is durva, iszákos ember hírében állott a szövetkezetben, alaposan eltárgyalta a kis Csida, mert ficánkoló kedvében a tyúkók közé szaladt és egynek eltörte a lábát. A vastag dorong csak úgy esatogott a kis csikóra. Tele volt az egész háta hurrakkal, sebbel. Este hídva kereste

Veres János a vidám pajkos kis Csidát, nem lette. Nem nyertett hangjára, ott feküdt a szalmában összetörve. Mintha löcselet ütődtek volna fejbe Veres Jánost, úgy érezte magát.

— Ki nyúlt az én csikómhoz?

— Én. Talán nem tetszik. Minek kapata el, mint egy kőlyköt. Meg nem is a magdó ez. Ha úgy tetszik, még jobban is elverem.

— Elvered az anyádat! — tört ki most már a düh Veres Jánosból. S ha a belépő Balázs sógor meg nem kapja a csuklóját, a kezéigébe akadt nyaklővel alaposan fejbereji a hetvenkedő Nagy Istvánt.

— Ne te sógor, van ennek más elintézési módja is. Most lesz a közgyűlés, azon majd megbeszéljük az ügyet.

— Meg, de először, csak levelem a derekát. Velem kezdjen ki, ne azzal az ártatlan csikóval. — S megint nekirugaszkodott Nagy Istvánnak. A zajra most már többen is előjöttek, csak nagynehezen tudták elvonatolni Veres Jánost a közgyűlésre.

Leült, de bizony nem igen jögyelt ő semmire. Az elnök beszámolója a terméseredményről, a kormányprogramról csak úgy messziről jutott a füléhez. Az öreg Márkus hozzászólásánál azonban már kicsit fészkelődni kezdett.

— Nem mondom én, hogy nem jól kerestem — kezdte jós Márkus, azért mégis van gondom, hogy kilépek, hátha jobb lesz egyénileg. — Így beszéltek vagy hatan is, de komoly, elfogadható okok egyik sem tudott felhoz-

ni, mert keresni sokkal többet kerestek, mint míg egyéniük voltak. De neki, Veres Jánosnak igen van oka. Ütődtek, verték a legkedvesebb jószágát. Nem, így én nem maradok — határozta el és ott mindjárt a közgyűlés alatt meg is írta a kilépési nyilatkozatot.

Sokáig elhúzódott a gyűlés és a végén hatan is odatették a kilépési nyilatkozatot az asztalra. Nem lepődött meg senki, de amikor Veres János is oda tette, minden szó nélkül, akkor már összenézett a vezetőség is.

— Hát Veres bátyám, maga is ki akar lépni?

— Ki.

— Aztán miért? Mi a panasza a tsz-re? Nem jött ki a számlása? — kérdezte Papp Sándor, az elnök.

— Kijött az.

— Hát akkor miért?

— Csak — válaszolt kurtán Veres János és hídva faggatták, még Balázs sógor is, nem tudták belőle egy darva szót sem kiszedni. Azt gondolták először, hogy nem komoly az egész, de amikor napok zelték el és Veres János, csak dolgozott szótlanul, Balázs sógor, aki máskülönb a brigádvezető is volt, nem tudta szó nélkül megállni.

— Te sógor, — szóló negyednapra Veres Jánoshoz, ott az istálló tövében. Hát csakugyan ki akarsz menni? A többi már mind visszakérte a papiros, csak a tiéd van még ott.

— Ki én.

— De miért. Tudod te azt nagyon jól. Útik az állapotot, már pedig azt is tudod, hogy ahol

nem becsülik az állatot, ott az embert sem.

— Talán téged nem becsültek? Minden közgyűlésen megdöcsértek. Egyike voltál azoknak, akik legjobban dolgoztak. A csikódat meg nem a szövetkezet ütötte, hanem az az iszákos alak, aki tegnap is olyan volt, mint a disznó és este nem is adott enni a jószágoknak. Ne húzd te egy kaptajára Nagy Istvánnal a szövetkezetet. Meg ha nem tudnád sógor, akkor azt is megmondhatom, hamarosan kizárjuk a csoportból. A tovaknál pedig reggel óta már más áll. Az öreg Molnárnak a fia, Pista.

— Pista? Az ért hozzájuk, meg szereji is az állatot.

— Na sógor, ezért mondom én, gondold meg a dolgot, ne hamarkodd el.

Egy kilépési nyilatkozat azonban egy hét múlva még mindig ott feküdt az asztaljukban. Híába volt a beszéd, Veres János vagy halgatott szó nélkül, vagy csak legyintett egyet a kezével.

— Egyik hétfőn reggel aztán Veres János beállított az irodába. Papp elvtárs! Nyertett a csikó, úgy szatad már, mint a szél! De... nem is ezért jöttem... Add már ide a fiókodból azt a papírt, ne ékelenkedjék ott egyedül.

— Milyen papírt János bátyám? — mondta az elnök, mint ha nem is sejtette volna, miről van szó.

— Hát a kilépési nyilatkozatot.

— Mégse!... mégse méggy el? — tört ki az öröm Papp Sándorból.

— Megy a csuda! Megyek ki vetni, van még egy kis hídja. Rácz Béla.

